

Základní argumenty

Evropská komise návrhem nařízení jedná v rozporu s právem EU

Návrh nařízení je ukázkovým příkladem tzv. salámové metody. Zatím ještě neupravuje definici rodičovství napřímo, ale vytváří efektivní rámec k nátlaku na členské státy, aby tak rodičovství uznávaly v oblastech působnosti evropského práva (volný pohyb osob) prostřednictvím nového procesního právního rámce. Fakticky se tedy jedná o vývoz pošlapávání práv dětí.

Návrh obchází výlučnou kompetenci členských států v oblasti rodinného práva

Rodinné právo je výlučné kompetenci členských států. Schválením nařízení by došlo k okleštění hmotného práva členských států formou procesních norem.

Návrh je v příkrém rozporu s principy subsidiarity a proporcionality.

Návrh nařízení je předkládán s tímto odůvodněním: *„Členské státy jednající samostatně by nemohly uspokojivě odstranit problémy s uznáváním rodičovství, protože pravidla a postupy členských států by musely být stejné nebo alespoň slučitelné, aby mohlo být rodičovství mezi členskými státy uznáváno. Je třeba přijmout opatření na úrovni Unie, aby bylo zajištěno, že členský stát, jehož soudy nebo jiné příslušné orgány určují rodičovství v přeshraničních situacích, bude považován za stát, který má k tomu pravomoc, a že soudy a jiné příslušné orgány všech členských států budou při určování rodičovství v přeshraničních situacích uplatňovat stejné právo. Tímto způsobem se v rámci Unie zamezí rozporům v rodičovství téže osoby a každý členský stát uzná rodičovství stanovené v jiném členském státě.”¹*

Hlavním odůvodněním předkládaného návrhu směrnice je posílení mezinárodní justiční spolupráce v oblasti procesu přeshraničního uznávání rodičovství a právních vztahů mezi rodiči a dětmi.

¹ Návrh nařízení (vlastní překlad), str. 2-3, dostupné online: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/>

Dle Komise „Přijetím jednotných pravidel Unie o mezinárodní soudní příslušnosti a rozhodném právu. a uznání rodičovství bez nutnosti zvláštního postupu, zvolená by se odstranily náklady a zátěž spojené s administrativními postupy a řízeními, soudními řízeními, které musí děti a jejich rodiny v současné době nést, aby mohly získat uznání rodičovství v jiném členském státě. Bylo odhadnuto, že průměrné náklady na jeden případ řízení o uznání by se v rámci zvolené možnosti snížily o 71 % a o 90 % v případě řízení o uznání rodin, které v současné době čelí nejvážnějším problémům s uznáním rodičovství. Zvolená možnost by následně vedla k významným úsporám nákladů, času a zátěže pro orgány veřejné správy členských států. Odhaduje se, že v rámci zvolené možnosti, náklady na řízení o uznání, které nesou orgány veřejné moci, by se snížily o 54 %.”²

Jedná se o pouhé odhady, které nejsou doloženy žádnými relevantními daty ani studii a odkazy na zdroje.

Naopak je evidentní, že návrh posiluje práva objednatelů a práva dospělých toužících po dětech bez ohledu na jejich nejlepší zájem. Dospělí jsou tak beneficiary právního rámce, který popírá práva dětí na otce a matku a právo dítěte znát své rodiče ve smyslu čl. 7 Úmluvy o právech dítěte.

Návrh nařízení podstatně porušuje práva dětí, nikoliv, že by práva dětí posiloval, jak si dovoluují tvrdit předkladatelé.

Návrh absolutně nereflektuje skutečnost, že posiluje práva dospělých, nikoliv práva dětí. Proč by měla Evropská unie posilovat právní jistotu dospělých, kteří si děti pořizují často velmi neetickým způsobem? Proč zjednodušovat cestu k uznání rodičovství, které není v souladu s nejlepším zájmem dítěte a biologickou realitou?

Návrh nařízení dává vyšší míru ochrany procesu surogátního mateřství a obchodu s dětmi

² Návrh nařízení (vlastní překlad), str. 9, dostupné online: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/>

Návrh nařízení argumentuje, že je tak činí s ohledem na nejlepší zájem dětí vyplývající ze závazku Úmluvy o právech dítěte, kterou jsou vázány všechny smluvní státy EU. Není nic vzdálenějšího realitě!

Návrh nařízení posiluje a dává vyšší míru právní ochrany procesu surogátního mateřství. Tento velmi eticky problematický proces činí z dětí obchodní komoditu a vykořisťuje ženy. Surogátní mateřství je některých členských státech EU (například Řecko a Kypr), které jsou právním rámcem podporováno. Návrh nařízení dává otevírá možnost importovat tyto neetické praktiky do jiných členských států a otevírá dveře aktivismu a strategickým litigacím ze strany aktivistů, kteří se soudní cestou budou domáhat změn právního řádu obejítím národních parlamentů.

Je naprosto absurdní, že návrh nařízení posiluje praktiku surogátního mateřství, která je samotným Evropským parlamentem dlouhodobě kritizována.³

³ například v rezoluci Evropského parlamentu z 21. ledna 2021 2019/2169(INI)